

ΟΠΩΣ είναι γνωστό, η 14η Φεβρουαρίου λογαριάζεται σαν ημέρα του Αγίου Βαλεντίνου, που σημαίνει γιορτή των ερωτευμένων, γιατί ο Άγιος Βαλεντίνος, λέει, είναι ο προστάτης τους! Από αρχαιότατων χρόνων ο Έρωτας λατρεύεται με την ίδια ακαταμάχητη δύναμη. Έρωτα ακαταμάχητε, μας λέει ο Σοφοκλής στην «Αντιγόνη». Και η ποιητική μούσα μας τραγουδάει: «Ω! Έρωτα ανθηρότατε γλυκέ και ιλαρότατε του κόσμου κυβερνήτη». Οι ερωτευμένοι την ημέρα αυτή για να δείξουν τον Έρωτά τους στο πρόσωπο που αγαπάνε ανταλλάσσουν δώρα, όπως κοσμήματα, λουλούδια κόκκινα τριαντάφυλλα, χρυσοχάρτινες θήκες γεμάτες σοκολατάκια σε σχήμα καρδιάς, άσπρα αρκουδάκια με κόκκινες καρδούλες, τούρτες στολισμένες με καρδιές, κάρτες με «ρομαντικούς πίνακες» και λόγια που ξεπερνούν σε τρυφερότητα κάθε φαντασία. Όσο μάλιστα «ερωτικά» και «βαθυστόχαστα» είναι τόσο εκφράζουν τα αισθήματα της καρδιάς του ερωτευμένου!

ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ αυτή το σύμπαν ολόκληρο δεν δημιουργήθηκε παρά για τους δυο ερωτευμένους: Να ξεκρεμούν τα αστέρια, να ακούνε τα πουλιά και να σκεπάζουν με λουλούδια το γυμνό σώμα του έρωτα. Εσένα ο νους, το σώμα, λατρεύει και κηρύττει. Ο Έρωτας, για όσους τον περπατούν, εξακολουθεί να παραμένει η μεγάλη υπόθεση της ζωής μας. Η προσδοκία του φαιδρώνει τις άγουρες μέρες μας, η παρουσία του καλλύνει την ανέμελη νεότητά μας, η ανάμνησή του παρηγορεί την παρωχημένη ευτυχία μας. Δίχως αυτόν, δεν υπάρχει παρά ότι επινόησε η μυθολογία: Το χάος από το οποίο και γεννήθηκε. Με αυτόν δεν υπάρχει παρά η αντίθεση



του χάους: η πλησμονή και η περίσσεια. Γι' αυτό ο δρόμος που οδηγεί στον Έρωτα είναι ο ίδιος από χιλιάδες χρόνια δεν άλλαξε, που δεν αρκούν να τον καταργήσουν οι εύκολες έστω ερωτικές πραγματοποιήσεις.

ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ μας, μέσα σε μια εποχή βιασύνης και πρακτικότητας, με τις τόσες φροντίδες και τα τόσα προβλήματα της ζωής, υπάρχουν άνθρωποι πρόθυμοι να εξυμνούν την θε-

επιτυχία και οι ντόπιοι Θεατράνθρωποι μας. Και δεν υπάρχει κανένας που να μην έχει διαπιστώσει, πως μέσα σε αυτό το έργο συντηρείται η μαγεία του αιώνιου Έρωτα.

ΣΤΟ ΕΡΓΟ «Η Γκόλφω» ο Έρωτας στην κορύφωση της ύψιστης μεγαλοπρέπειας! Γιατί το έργο αυτό του Περεσιάδη είναι ένας Ύμνος στον αθάνατο Έρωτα με την θαυμαστή του πρόνοια και τα άφθαρτά του

«Έρωσ ανίκατε μάχαν...»

σπεσιότητα του Έρωτα, ώστε να μην καταποντισθεί και αυτός, όπως η ανθρωπιά μας, μέσα στο τεράστιο χωνευτήρι της πολιτισμικής μας κοινωνίας; Ο Έρωτας είναι ανίκητος και από την ανελέητη απειλή του χρόνου. Οι καλλιτέχνες όλων των τόπων και όλων των εποχών αποθανάτισαν στο στίχο, τόνισαν στο τραγούδι και σμίλεψαν στο μάρμαρο τον αιώνιο Έρωτα, που κλείνει μέσα του το πιο γλυκό της ψυχής μας πάθος. Από όλους όμως τους σύγχρονους καλλιτέχνες η πιο σπουδαία μορφή που εξύμνησε όσο κανείς άλλος τον Έρωτα είναι ο Σπυρίδων Περεσιάδης με το αθάνατο έργο του «Η Γκόλφω», που κατά καιρούς έχουν ανεβάσει στο σανίδι με μεγάλη

κάλλη. Είναι ένας σφοδρός Έρωτας, συγκλονιστικός, ακαταμάχητος, που θηρεύει την υλοποίηση του ακατόρθωτου αφού ωθεί τη Γκόλφω να παρακάμψει το θάνατο, για να μείνει ο Έρωτάς της αθάνατος. Γιατί αν υπάρχει συνέχεια πέρα από την υλική μας υπόσταση, τότε οι δυο ερωτευμένες ψυχές, που παρέκαμψαν τη φθορά του χρόνου με το θάνατο, θα ζούνε μαζί αιώνια. Ρομαντική και γοητευτική φαντασώση θα μου πείτε! Αλλά ο σφοδρός γήινος Έρωτας της Γκόλφως που σάλπιζε μέσα της έναν συναγεμώ δυναμικότητας και της έκανε γρανιτώδη την αντοχή στις αντιξοότητες του κινδύνου, για τη διαφύλαξη της θεσπεσιότητας αυτού του

Έρωτα στην αιωνιότητα, από το χρόνο που αντιπροσωπεύει μιαν ανελέητη απειλή για τον Έρωτα και ο θάνατος αντιπροσωπεύει την άρνηση του χρόνου, ήταν εύκολο για τη Γκόλφω να μετατρέψει τη φαντασώση σε απόφαση!

«**ΕΡΩΣ** ανίκατε μάχαν...», που ερχόταν αυτός ο στίχος του Σοφοκλή από τη χιονισμένη κορφή του Χελμού, άρχισε να βομβεί μέσα στην πληγωμένη καρδιά της Γκόλφως. Και ευθύς αμέσως με ένα ποτήρι δηλητήριο στο χέρι απευθυνόμενη στο Χελμό του λέει το τελευταίο αντίο: «Χελμέ, βουνό περήφανο και του Μοριά καμάρι, με το νερό το θάνατο και τις πολλές νεράιδες, άλλη φορά δεν θα ακουστεί από τη ψηλή κορφή σου της Γκόλφως το τραγούδιμα... Χελμέ μου γειά σε αφήνω». Ποιος δεν έκλαψε; Το έργο «Η Γκόλφω» συγκίνησε και συγκινεί βαθύτατα τις ευαίσθητες χορδές όχι μόνο των ερωτευμένων αλλά κάθε ανθρώπινης ψυχής, αλλά πάνω από όλα αποτελεί έναν Ύμνο στον αιώνιο Έρωτα, γιατί μόνο με το θάνατο που αντιπροσωπεύει την άρνηση της φθοράς του Έρωτα από το χρόνο, ζουν οι Ερωτευμένες ψυχές στο διηνεκές.

ΤΟ «Σ'αγαπώ» την 14η Φεβρουαρίου κάνει το γύρο του κόσμου. Την ημέρα αυτή του τρυφερότατου Έρωτα, ας προσφέρουμε ένα ταπεινό αγκυριολούλουδο, στο Ένα -το πλάσμα που αγαπάμε, σαν μια έμπρακτη αναγνώριση, ότι για μας τους Δυο η γήινος Έρωτας είναι τόσο μεγάλος και αληθινός, που παρέκαμψε την ανελέητη φθορά του χρόνου και παραμένει Νεανικός και Τρυφερός μέχρι την Αιωνιότητα. «Έρωσ ανίκατε μάχαν...» εις αιώνας αιώνων.

Σαμ το κοάλα, η νέα μασκότ των Αυστραλών

ΣΤΟ κατεστραμμένο πλέον δάσος Μίρμπου Νορθ, 150 χιλιόμετρα νοτιοανατολικά της Μελβούρνης, εντοπίστηκε ζωντανό ένα κοάλα από τον εθελοντή πυροσβέστη Ντέιβ Τρι. Το κοάλα αποδείχτηκε θηλυκό και το ονόμασαν Σαμ. Το κοάλα, μεταφέρθηκε στο καταφύγιο



άγριων ζώων στο Ρόουσον, ενώ έγινε ήδη η μασκότ της Αυστραλίας - και όχι μόνο- καθώς οι φωτογραφίες του που ελήφθησαν με κινητό τηλέφωνο, έχουν κυκλοφορήσει σε ολόκληρο τον κόσμο.

Έχει υποστεί σοβαρά εγκαύματα στα πόδια της και υποφέρει από πόνους, αλλά εκείνοι που την ανέλαβαν υποστηρίζουν ότι θα αναρρώσει πολύ σύντομα.



ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ ΝΝΟ
ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗΣ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

Αγαπητοί πατριώτες,
Στα πλαίσια των Ηπειρωτικών Εκδηλώσεων για την Επέτειο της Απελευθέρωσης των Ιωαννίνων, την 21η Φεβρουαρίου 1913 από τον Τουρκικό Ζυγό το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου μας αποφάσισε όπως διοργανώσει μονομερώς αυτές τις εκδηλώσεις. Για τον λόγο αυτό θα γίνει **Επιμνημόσυνη δέηση για τους πεσόντες αδελφούς μας το 1912-1913 που απελευθερώσαν τα Ιωάννινα στις 21 Φεβρουαρίου στον Ιερό Ναό του Αγίου Ιωάννου, 11 Hassall St., Parramatta. Μετά το τέλος της λειτουργίας στο χώλ της εκκλησίας θα προσφερθεί καφές σε όλους.** Θεωρούμε Εθνικό το ζήτημα και παρακαλούμε όλους τους πατριώτες να παρευρεθούν.

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς
 Διά το Διοικητικό Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος
 Παν. Χατζής
 Τηλ. 9637 5389 ή 0418 449 947